

[Aase Olesen]

den støtte, den skulle have. Ellers var det et af de tilfælde, man naturligvis burde se på og kunne definere, det er oplagt.

Når man har villet bagatellisere dette problem, synes jeg, at man fuldstændigt overser den tabel, som også er optrykt i betænkningen, og som klart viser, at antallet af familier med vådligere, der har fået hjælp, fra 1980 til 1981 er gået ned fra 15.570 til 5.630. Kom ikke her og fortæl mig, at alle disse familier skulle være nogle, som i almindelig forstand har behov for sociale ydelser!

Tinning (VS):

Jeg skal først sige i anledning af fru Aase Olesens bemærkninger, at en tilfældig leder i Berlingske Tidende normalt ikke får os til at skifte politisk holdning eller anfægter os. Jeg håber sandelig ikke, at der er særlig mange andre politiske partier, der, fordi man i Berlingske Tidende fører debatten på et ualmindelig lavt og plat niveau – det kan ikke komme bag på mange – lige pludselig skifter holdning.

Man kan selvfølgelig formulere sig politisk og også fortælle offentligheden, hvad denne sag drejer sig om. Det er, at vi, alt andet lige, har denne sum penge, og giver vi noget til nogle, bliver der ikke så meget tilbage til resten. Det er selvfølgelig rigtigt. Men alt andet er ikke lige. Det, denne sag drejer sig om, er: skal der spares på hjælp til hjemmeboende handicappede børn, eller er det en ret? Det er det, det handler om. Og så kan det ikke nytte noget, at man fortvivler og skælder ud og siger: nu må I andre tage ansvaret for, at vi ikke kan få lov til at spare på netop dette helt oplagte spareområde inden for det sociale område, hvis der altså er et flertal, som ikke synes, det er specielt oplagt. Det er noget af det, der er problemet.

Vi sagde ved første behandling, at det er et princip, at der skal ydes kompensation. Det kan godt være, at man under udvalgsarbejdet ikke har fundet ét eneste konkret eksempel, som kunne anfægte fru Aase Olesen, altså ud over det, som er blevet nævnt af fru Lis Møller. Ikke desto mindre er det stadig VS' opfattelse, at det drejer sig om kompensation, og at det drejer sig om en ret.

Det er klart, at man kan sige: hvor skal vi nu få pengene fra? Men så havner vi enten dér, hvor vi får at vide, at vi skal holde os til

sagen, eller i en finanslovdebat, så jeg skal stoppe i første omgang.

Inge Krogh (KrF):

Ved majforliget i 1980 blev det sagt, at der skulle spares 10 mill. kr. eller helst mindre på hjælp til forældre med handicappede børn. Som vi alle ved, er der altså sparet ca. 50 mill. kr., og desuden er der sikkert anvendt en hel del penge til at vurdere disse forældres økonomi.

Der er blevet talt meget om vådligere, men det må dog kunne lade sig gøre at definere, hvornår det at være vådligger eller ikke at kunne kontrollere sin afføring er et handicap, ved hvilken alder det må anses for at være et handicap, vel at mærke når det ikke er forbundet med andre handicap, for med hensyn til et åndssvagt barn, der er urenlige både med urin og med afføring, må man anlægge et andet synspunkt, men et ellers raskt barn, hvornår har det et handicap? Det problem må man kunne finde ud af at løse i et cirkulære, så man hindrer, at det kan føres frem hele tiden, at pengene går til vådligere.

(Kort bemærkning).

Lis Møller (KF):

Jeg glemte en ting, da jeg var heroppe før, og det var til fru Aase Olesen – det ville jeg egentlig også have sagt ved første behandling, men da fik jeg heller ikke gjort det, så nu må jeg sige det: jeg vil meget gerne være med til, at vi finder ud af, hvad handicap egentlig er.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Ja men så har dette måske ikke været omsonst, for det er den første åbning i den hetzagtige måde, man hidtil har argumenteret på, ikke nødvendigvis fra fru Lis Møllers side, men fra hendes forgænger og ikke mindst fra venstres ordfører i forrige samling, hvor det alene gik ud på at lave skræmebilleder, og hvor jeg er helt enig med hr. Tinning i, at pressen i høj grad har bidraget til at forvride billedet over for befolkningen af, hvad det er, vi har været med til at lave. Kan vi diskutere, hvad der er et alvorligt handicap, som skal kompenseres, så er vi til at få i tale. Det har vi sagt fra den allerførste